

Dosarul nr. 2ra-1000/20

Prima instanță: (Judecătoria Bălți, sediul Central) N. Costăș

Instanța de apel: (Curtea de Apel Bălți) D. Corolevschi, D. Stănilă, A. Corcenco

Î N C H E I E R E

08 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Claicniht Fiodor și Claicniht Silvia,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Claicniht Fiodor și Claicniht Silvia împotriva lui Klaihnet Igor cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 16 ianuarie 2020, prin care s-a respins apelul declarat de Claicniht Fiodor și Claicniht Silvia și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 06 septembrie 2019,

c o n s t a ț ă :

La 08 februarie 2019, Claicniht Fiodor și Claicniht Silvia au depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Klaihnet Igor cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii, reclamantii au menționat că în luna iulie 2015, pârâtul a primit suma de 95 000 lei cu scopul de a aduce din Italia un autocamion-tractor, care ulterior urma să fie înregistrat pe numele reclamantilor.

După ce tractorul de model DAF FT XF95 a fost adus în Republica Moldova, acesta a fost înregistrat de către Klaihnet Igor pe numele SC "Encelades-Prim" SRL, iar ulterior a fost dat în locațiune SRL "Energia", pentru îndeplinirea diverselor lucrări.

De asemenea, Claicniht Fiodor și Claicniht Silvia au specificat că pe parcursul anilor 2015-2018, pârâtul a primit sume bănești pentru reparația cap-tractorului și a remorcii de model DAF FT XF95 și anume 3 090 de euro și 35 000 lei.

La data de 04 mai 2018, s-au adresat Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale cu cerere, prin care au solicitat stabilirea circumstanțelor și după caz, atragerea la răspundere penală a pârâtului pentru cauzarea prejudiciului prin înșelăciune și abuz de încredere.

Prin răspunsul din 21 mai 2018, i s-au comunicat că în rezultatul controlului, s-a stabilit că faptele deplânse constituie raporturi juridice civile și urmează a fi soluționate de instanța de judecată.

Claicniht Fiodor și Claicniht Silvia au solicitat încasarea de la Klaihnet Igor a sumei de 130 000 lei și 3 090 euro cu titlu de datorie și a sumei de 5 720 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți, sediul Central din 06 septembrie 2019, cererea de chemare în judecată depusă de Claicniht Fiodor și Claicniht Silvia a fost respinsă.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că o recipisă sau alt act juridic din care ar rezulta drepturi și obligații civile între părți nu a fost încheiat, fapt confirmat de ambele părți.

De asemenea, instanța de fond a stabilit că din explicația pârâtului referitor la aportul soților Claicniht Fiodor și Claicniht Silvia la procurarea cap-tractorului și semiremorcii a fost de 95 000 lei, nu confirmă faptul primirii de către Klaihnet Igor a sumei respective cu titlu de împrumut.

Mai mult ca atât, prima instanță a menționat că din explicațiile însuși a reclamantei Claicniht Silvia și a declarațiilor martorului Cateli Vitalie, rezultă că suma în cauză nu a fost transmisă personal lui Klaihnet Igor, dar prin intermediul altei persoane.

Astfel prima instanță a concluzionat că reclamanții nu au probat circumstanțele pe care le invocă cu acte, probe și înscrisuri care ar confirma faptul că pârâtul a avut o obligație financiară față de reclamanți privind restituirea sumelor pretinse.

Or, în lipsa unor astfel de documente, reclamanții nu sunt îndreptățiți de a solicita încasarea din contul pârâtului a sumelor pretinse, or, în cazul nerespectării formei scrise a actului juridic, face să decadă părțile din dreptul de a cere, în caz de litigiu, proba cu martori pentru dovedirea actului juridic.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 16 ianuarie 2020, s-a respins apelul declarat de Claicniht Fiodor și Claicniht Silvia și s-a menținut hotărârea Judecătorei Bălți, sediul Central din 06 septembrie 2019.

La 15 mai 2020, prin intermediul oficiului poștal, Claicniht Fiodor și Claicniht Silvia au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care au solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurenții Claicniht Fiodor și Claicniht Silvia, în motivarea recursului au invocat ilegalitatea deciziei contestate.

Astfel au specificat că instanțele de judecată nu au luat în considerație faptul că sunt rude apropiate cu intimatul (moș și nepot) și la momentul transmiterii banilor au avut încredere în Klaihnet Igor, încredințându-i banii pentru procurarea unei unități de transport pentru activitate în comun.

De asemenea, au relatat că fiind audiat în ședința de judecată, martorul Cateli Vitalie a confirmat faptul că în prezența sa au fost transmiși banii prin intermediul soției intimatului cu scopul să aducă un autocamion-tractor din Italia.

La 04 iunie 2020, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia recursului, fiind recepționat de către Klaihnet Igor la 16 iunie 2020 (f.d. 128).

La 02 iulie 2020, Klaihnet Igor a depus referință la recursul declarat de Claičniht Fiodor și Claičniht Silvia, prin care a solicitat să fie considerat inadmisibil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a emis dispozitivul deciziei la 16 ianuarie 2020, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 15 mai 2020, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei pct.230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Claicniht Fiodor și Claicniht Silvia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Claicniht Fiodor și Claicniht Silvia.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru